

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

1. září 2021 *

„Institucionální právo – Člen EHSV – Vyšetřování OLAF týkající se obvinění z psychického obtěžování – Rozhodnutí odvolat jednoho člena z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení – Žaloba na neplatnost – Napadnutelný akt – Přípustnost – Opatření přijaté v zájmu služby – Právní základ – Právo na obhajobu – Odepření přístupu k přílohám zprávy úřadu OLAF – Zpřístupnění podstaty svědeckých výpovědí ve formě shrnutí – Odpovědnost“

Ve věci T-377/20,

KN, zastoupený M. Casado García-Hirschfeldem a M. Aboudim, advokáty,

žalobce,

proti

Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru (EHSV), zastoupenému M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasasem a L. Camarena Januzecem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Duronem, advokátem,

žalovanému,

jejímž předmětem je jednak návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí EHSV ze dne 9. června 2020, a jednak návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu újmy, kterou žalobce údajně utrpěl,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení J. Svenningsen (zpravodaj), předseda, C. Mac Eochaidh a T. Pynnä, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, administrátorka,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. dubna 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce KN je členem Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) od 1. května 2004. V období od dubna 2013 do 27. října 2020 byl předsedou skupiny zaměstnavatelů zřízené v rámci EHSV (dále jen „skupina I“).
- 2 Dne 6. prosince 2018 zahájil Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vůči němu vyšetřování poté, co byl informován o obviněních týkajících se jednání žalobce vůči ostatním členům EHSV a zaměstnancům EHSV. Žalobce byl o zahájení tohoto vyšetřování informován dopisem ze dne 18. října 2019.
- 3 Dne 25. listopadu 2019 OLAF provedl výslech žalobce. Žalobce doplnil e-maily ze dne 26. a 29. listopadu 2019 svůj výslech písemnými prohlášeními.
- 4 Dopisem ze dne 4. prosince 2019 vyzval OLAF v souladu s čl. 9 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1) žalobce, aby se ve lhůtě deseti pracovních dnů písemně vyjádřil ke skutečnostem, které se jej týkají tak, jak jsou uvedeny ve shrnutí připojeném k tomuto dopisu. Tyto skutečnosti se týkaly chování žalobce vůči A, B a C a obecněji vůči zaměstnancům sekretariátu skupiny I.
- 5 Dne 17. prosince 2019 předložil žalobce své připomínky ke shrnutí skutečností, které se jej týkaly.
- 6 Dopisem ze dne 16. ledna 2020 informoval OLAF žalobce o zastavení vyšetřování a předání závěrečné zprávy (dále jen „zpráva úřadu OLAF“) belgickému spolkovému státnímu zastupitelství a předsedovi EHSV. Posledně uvedený byl zejména vyzván, aby zacházel s přepisy výslechů svědků a oznamovatelů „s nejvyšší důvěrností“, jelikož obsahovaly „velmi citlivé informace, které by mohly ještě více vystavit riziku dotyčné osoby“. Kromě toho byl předseda EHSV výslovně vyzván, aby konzultoval OLAF v případě žádosti o přístup k uvedeným přepisům.
- 7 V souladu s článkem 11 nařízení č. 883/2013 byla ke zprávě úřadu OLAF připojena doporučení o opatřeních, která je třeba v souvislosti s vyšetřováním přijmout. OLAF tedy doporučil belgickému federálnímu státnímu zastupitelství, aby proti žalobci zahájilo soudní stíhání ve věci skutků údajně zakládajících psychické obtěžování vůči A a B, jelikož tyto skutky mohou představovat trestný čin ve smyslu § 442a belgického trestního zákoníku. Co se dále týče uvedených skutků, jakož i údajně zneužívajícího jednání vůči C a D, jakož i dalších zaměstnanců, kteří vykonávali nebo pokračovali ve výkonu funkcí v sekretariátu skupiny I, OLAF doporučil EHSV, aby zvážil zahájení řízení uvedeného v článku 8 kodexu chování členů EHSV, který vstoupil v platnost dne 20. února 2019 (dále jen „kodex chování z roku 2019“), a ve čtvrté části jednacího řádu EHSV a přijal „všechna opatření nezbytná k zabránění jakémukoli novému případu obtěžování [ze strany žalobce] na pracovišti“.

- 8 Žalobce požádal e-mailem ze dne 21. ledna 2020 předsedu EHSV, aby zahájil řízení podle článku 8 kodexu chování z roku 2019 týkající se případných porušení uvedeného kodexu tak, že svolá schůzi poradního výboru pro chování členů zřízeného článkem 7 téhož kodexu (dále jen „poradní výbor“), a to před hlasováním plánovaným na následující den v rámci skupiny I za účelem jmenování kandidáta této skupiny ve volbě předsedy EHSV.
- 9 Na schůzi konané dne 21. ledna 2020, které se žalobce účastnil, informoval předseda EHSV členy předsednictva EHSV o tom, že dne 16. ledna 2020 obdržel zprávu úřadu OLAF a doporučení připojená k této zprávě.
- 10 Sdělením ze dne 22. ledna 2020 předal předseda EHSV poradnímu výboru zprávu úřadu OLAF a požádal, aby tento výbor v souladu s čl. 7 odst. 4 kodexu chování z roku 2019 vydal stanovisko k údajnému porušení uvedeného kodexu ve lhůtě 30 kalendářních dnů. Předseda EHSV však uvedl, že v zájmu zajištění ochrany svědků a oznamovatelů nebyly přepisy jejich výsledků provedených úřadem OLAF předány poradnímu výboru.
- 11 Téhož dne se členové skupiny I rozhodli navrhnout kandidaturu žalobce ve volbě předsedy EHSV, která se měla konat v říjnu 2020.
- 12 Sdělením ze dne 10. února 2020 pozval předseda poradního výboru žalobce na výsledk stanovený na 6. března 2020.
- 13 Dopisem ze dne 17. února 2020 žalobce zejména požádal předsedu poradního výboru, aby mu byla doručena „kopie všech dokumentů, které přímo souvisí s obviněními [vznesenými proti němu], samozřejmě při dodržení zásady důvěrnosti“.
- 14 V odpovědi na žádost, kterou EHSV předložil, OLAF v e-mailu ze dne 20. února 2020 uvedl, že dotčené osobě zpravidla nemohou být některé informace sděleny, zejména osobní údaje třetích osob, konkrétně osobní údaje svědků a oznamovatelů, jakož i právní posouzení skutkového stavu, které OLAF provedl. EHSV byl rovněž vyzván, aby předal úřadu OLAF nedůvěrné znění zprávy, kterou měl tento orgán v úmyslu předat žalobci před tím, než ji zašle úřadu OLAF. Ke své elektronické zprávě přiložil OLAF pro informaci rovněž pokyny k použití svých závěrečných zpráv útvary Evropské komise v rámci řízení o zpětném získání částek a dalších opatření v odvětví přímých výdajů a vnější pomoci.
- 15 Dne 4. března 2020 bylo žalobci zasláno znění zprávy úřadu OLAF vynechávající některé údaje, zejména za účelem zachování anonymity svědků a oznamovatelů, a to bez přílohy (dále jen „nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF“).
- 16 Žalobce e-mailem ze dne 4. března 2020 zejména požádal předsedu poradního výboru, aby jeho výsledk stanovený na den 6. března 2004 byl odložen na pozdější datum, aby měl více času se seznámit s nedůvěrným zněním zprávy úřadu OLAF.
- 17 Dne 6. března 2020 poradní výbor složený ze dvou členů z každé ze tří skupin EHSV vyslechl žalobce poté, co vyslechl samostatně vyšetřovatele úřadu OLAF, jakož i bývalého člena EHSV, D jakožto oznamovatele.
- 18 Na výsledku si žalobce zejména stěžoval na omezený přístup ke zprávě úřadu OLAF, který mu byl poskytnut.

- 19 Na svém výsledku vznesl D námitky proti přítomnosti jednoho z členů skupiny I v poradním výboru E z důvodu, že se nachází ve střetu zájmů. Tento střet zájmů vychází ze skutečnosti, že na žádost žalobce vedl vyšetřování v rámci sekretariátu skupiny I a po jeho skončení vypracoval zprávu obsahující tvrzení týkající se chování A, kterou žalobce následně použil, aby získal důvěru v hlasování na schůzi předsednictva skupiny I dne 25. října 2018.
- 20 Druhý výslech žalobce poradním výborem, který byl stanoven na 17. března 2020, se nemohl konat kvůli omezením přijatým v souvislosti se zdravotní krizí spojenou s COVID-19. Ani poradní výbor ani žalobce následně nepožádali, aby se konal takový druhý výslech.
- 21 Dopisem ze dne 2. dubna 2020 poradní výbor informoval předsedu EHSV, že E se nezúčastní jednání poradního výboru týkajícího se případu žalobce, jelikož se nachází ve střetu zájmů. V tomto dopise bylo rovněž uvedeno, že za těchto okolností se druhá členka skupiny I v rámci poradního výboru F odmítla připojit k rozhodnutí vyloučit E z jednání, a že se tedy ani nezúčastní jednání poradního výboru týkajících se případu žalobce.
- 22 Dopisem ze dne 7. dubna 2020 zasláným předsedovi EHSV žalobce uvedl, že trpí zdravotními problémy, a že z tohoto důvodu nemůže vykonávat svou funkci předsedy skupiny I na dobu neurčitou. Místopředseda skupiny I byl pověřen dočasným výkonem těchto funkcí po dobu pracovní neschopnosti žalobce.
- 23 Dopisem ze dne 28. dubna 2020 zasláným předsedovi EHSV předal poradní výbor v souladu s čl. 8 odst. 2 kodexu chování z roku 2019 doporučení týkající se údajného porušení kodexu chování žalobcem. Poradní výbor vyzval zejména předsedu EHSV, aby přijal následující opatření:

„1.) S ohledem na výsledky úřadu OLAF a [žalobce] vedené poradním výborem dne 6. března 2020 a po důkladném přezkumu zápisu z výsledku [žalobce] provedeným úřadem OLAF, jakož i zprávy úřadu OLAF, se poradní výbor ztotožňuje se skutkovými zjištěními, které OLAF učinil, jakož i s právními závěry, které z nich vyplývají. Poradní výbor tedy konstatuje, že svým chováním vůči zaměstnancům a bývalým členům EHSV [žalobce] porušil čl. 1 odst. 4 jednacího řádu EHSV, čl. 4 odst. 1 kodexu chování členů EHSV ze dne 17. ledna 2013, čl. 4 odst. 1 kodexu [chování z roku 2019], jakož i čl. 31 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie. Poradní výbor kromě toho konstatuje, že procesní práva dotyčné osoby byla v rámci vyšetřování úřadu OLAF v plném rozsahu dodržena;

2.) Z důvodu opakovaného a závažného porušení základních ustanovení v evropském právním řádu je [žalobci] odňato právo řídit zaměstnance, a v důsledku toho jeho pravomoc vůči zaměstnancům sekretariátu skupiny I;

3.) V důsledku odnětí jeho práva řídit zaměstnance a vzhledem k tomu, že pracovní místo předsedy úzce souvisí s tímto právem, se [žalobci] pozastavuje výkon funkce předsedy skupiny I; k pozastavení funkce dochází bez ohledu na skutečnost, že [žalobce] postoupil ze zdravotních důvodů až do jeho uzdravení místo předsedy skupiny I místopředsedovi skupiny I;

4.) Předseda EHSV musí po [žalobci] vyžadovat, aby vzal zpět svou kandidaturu na předsedu EHSV, kterou členové komise I potvrdili v rámci volebního postupu dne 23. ledna 2020, aby se předešlo újmě EHSV a jeho členům;

5.) V případě, že belgické státní zastupitelství zahájí vyšetřování, EHSV podá návrh na zahájení adhezního řízení, aby uplatnil proti [žalobci] v rámci trestního stíhání občanskoprávní nárok [...]"

- 24 Dopisem ze dne 12. května 2020 vyzval předseda EHSV žalobce v souladu s čl. 8 odst. 3 kodexu chování z roku 2019, aby mu předložil své případné písemné připomínky k doporučením vydaným poradním výborem.
- 25 Dne 13. května 2020 přijal Evropský parlament rozhodnutí (EU) 2020/1984 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2018, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (Úř. věst. 2020, L 417, s. 469), kterým tento orgán odložil přijetí rozhodnutí o udělení absolutoria generálnímu tajemníkovi EHSV o plnění rozpočtu EHSV na rozpočtový rok 2018. Následujícího dne přijal Parlament rezoluci (EU) 2020/1985 o připomínkách, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2018, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (Úř. věst. 2020, L 417, s. 470), podle kterého byl EHSV vyzván, aby jej do konce září 2020 informoval o opatřeních, která byla přijata za účelem provedení doporučení uvedených ve zprávě úřadu OLAF.
- 26 Dne 27. května 2020 předseda EHSV v souladu s čl. 8 odst. 3 kodexu chování z roku 2019 konzultoval rozšířené užší předsednictvo EHSV.
- 27 Dopisem ze dne 2. června 2020 zaslal žalobce předsedovi EHSV své připomínky k doporučením poradního výboru. Žalobce poradnímu výboru zejména vytýkal, že porušil jeho právo na obhajobu, jelikož vzhledem k tomu, že nemohl mít k dispozici přílohy zprávy úřadu OLAF, nemohl k nim předložit své připomínky.
- 28 Sdělením ze dne 3. června 2020 předal předseda EHSV doporučení poradního výboru a písemné připomínky žalobce k těmto doporučením, jakož i nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF a rozhodnutí Parlamentu o odkladu rozpočtové povinnosti členům předsednictva EHSV, aby tito členové přijali rozhodnutí týkající se žalobce. K tomuto sdělení byl rovněž připojen návrh rozhodnutí.
- 29 Na neveřejném zasedání dne 9. června 2020 přijalo předsednictvo EHSV rozhodnutí, které je předmětem projednávané žaloby (dále jen „napadené rozhodnutí“), přičemž 21 hlasů bylo pro, 4 hlasy byly proti, 1 hlas se zdržel hlasování a 1 hlas byl neplatný. Jediný článek tohoto rozhodnutí zní takto:

„Předsednictvo

1. Bere na vědomí závěry OLAF a poradního výboru, které se týkají odpovědnosti [žalobce] [...] za obtěžování a nevhodné jednání, z něhož je obviněn,

2. poznamenává, že sankce uvedené v [kodexu chování z roku 2019] nejsou v projednávaném případě použitelné s ohledem na zásadu legality trestů (nulla poena sine lege),

3. vyzývá [žalobce], aby:

– odstoupil z funkce předsedy skupiny I,

– vzal zpět svou kandidaturu na předsedu EHSV.

4. zbavuje [žalobce] pravomoci vykonávat jakoukoli manažerskou činnost a činnost personálního řízení,

5. pověřuje generálního tajemníka, aby přijal opatření nezbytná k zajištění toho, aby EHSV uplatnil občanskoprávní nárok v adhezním řízení v případě, že královský státní zástupce zahájí proti [žalobci] trestní řízení,

6. pověřuje generálního tajemníka, aby toto rozhodnutí předal úřadu OLAF a Evropskému parlamentu; rozhodnutí může být případně oznámeno i jiným institucím nebo orgánům členských států.

Toto rozhodnutí je nedílnou součástí zápisu ze schůze předsednictva ze dne 9. června 2020 a jeho šíření je omezené.“

- 30 Napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 17. června 2020.
- 31 Rozhodnutím ze dne 15. července 2020 plenární shromáždění EHSV na žádost inspektorátu práce v Bruselu (Belgie) a po obdržení připomínek žalobce jej zbavilo imunity, které požíval. Následně rozhodnutím ze dne 28. července 2020 plenární shromáždění EHSV rozhodlo, že tento orgán uplatní občanskoprávní nárok v adhezním řízení v rámci trestního řízení zahájeného proti žalobci před tribunal correctionnel de Bruxelles (trestní soud v Bruselu).
- 32 Nepřítomnost žalobce z důvodu zdravotní neschopnosti skončila dne 28. srpna 2020.
- 33 Dopisem ze dne 1. září 2020 informoval ředitel ředitelství „Lidské zdroje a finance“ EHSV žalobce o tom, že v rámci výkonu napadeného rozhodnutí jej odvolává z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení zaměstnanců sekretariátu skupiny I. Žalobce byl mimoto vyzván, aby jmenoval jiného člena skupiny I, aby zajistil každodenní řízení sekretariátu této skupiny.
- 34 Dne 8. září 2020 předložila skupina I kandidaturu jiného ze svých členů na předsedu EHSV a žalobce vzal svou kandidaturu v této volbě zpět.
- 35 Dne 27. října 2020 si skupina I po uplynutí funkčního období žalobce zvolila nového předsedu. Téhož dne byla uchazečka navržená skupinou I zvolena předsedkyní EHSV.
- 36 Rozhodnutím Rady (EU) 2020/1636 ze dne 30. října 2020 o jmenování člena Evropského hospodářského a sociálního výboru na období od 21. září 2020 do 20. září 2025 (Úř. věst. 2020, L 369, s. 1) byl žalobce na návrh Polské republiky jmenován členem EHSV na období od 21. září 2020 do 20. září 2025.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 37 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. června 2020 podal žalobce projednávanou žalobu.

- 38 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podal žalobce návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhal odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Návrh žalobce byl zamítnut usnesením ze dne 22. července 2020, KN v. EHSV (T-377/20 R, nezveřejněné, EU:T:2020:353) z důvodu neexistence naléhavosti s tím, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 39 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu tentýž den žalobce navrhl, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení podle článku 152 jednacího řádu Tribunálu. Rozhodnutím ze dne 24. července 2020 doručeným žalobci dne 27. července 2020 Tribunál (osmý senát) tento návrh zamítl.
- 40 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. června 2020 požádal žalobce o udělení anonymity podle článku 66 jednacího řádu, což mu bylo přiznáno.
- 41 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 31. srpna 2020 podal žalobce nový návrh na předběžné opatření založený na údajné existenci nových skutečností ve smyslu článku 160 jednacího řádu, jehož předmětem byl odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Tento návrh žalobce byl zamítnut usnesením ze dne 19. října 2020, KN v. EHSV (T-377/20 R, nezveřejněné, EU:T:2020:505) z důvodu neexistence naléhavosti s tím, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 42 Po druhé výměně spisů účastníků řízení byla písemná část řízení ukončena dne 25. listopadu 2020.
- 43 Dne 18. prosince 2020 požádal žalobce na základě čl. 106 odst. 2 jednacího řádu o konání jednání.
- 44 Dopisem soudní kanceláře ze dne 9. února 2021 Tribunál vyzval EHSV, aby v rámci organizačních procesních opatření předložil, případně ve formě nedůvěrného znění, přílohy zprávy úřadu OLAF, včetně prepisů výslechů svědků a oznamovatelů, aniž by byla dotčena ustanovení čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu.
- 45 Dopisem ze dne 23. února 2021 EHSV vysvětlil, že přílohy zprávy úřadu OLAF jsou důvěrné, a nemohou být tedy předány žalobci. Za těchto podmínek měl EHSV za to, že požadované dokumenty by měly být předloženy pouze na základě usnesení o provedení důkazů podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu, přičemž zacházení s těmito dokumenty se musí řídit článkem 103 jednacího řádu.
- 46 Dopisem soudní kanceláře ze dne 5. března 2021 Tribunál v rámci organizačních procesních opatření položil účastníkům otázky písemné otázky, na které účastníci ve stanovené lhůtě odpověděli.
- 47 Usnesením ze dne 9. března 2021 nařídil Tribunál EHSV na základě čl. 92 odst. 3 jednacího řádu, aby předložil přílohy zprávy úřadu OLAF, včetně prepisů výslechů svědků a oznamovatelů, které mu předal OLAF sdělením ze dne 16. ledna 2020. Kromě toho bylo uvedeno, že v této fázi řízení nebudou tyto dokumenty předány žalobci, ledaže by EHSV mohl předložit kromě úplného znění uvedených dokumentů jejich nedůvěrné znění.
- 48 Dne 17. března 2021 předložil EHSV důvěrné znění příloh zprávy úřadu OLAF.

- 49 Dne 30. března 2021 Tribunál rozhodl, že dokumenty předložené žalovaným v souladu s usnesením o provedení důkazů ze dne 9. března 2021 jsou relevantní pro rozhodnutí sporu a mají důvěrnou povahu. Tribunál mimoto rozhodl o přijetí organizačního procesního opatření týkajícího se podmínek, za kterých by se s uvedenými dokumenty mohl žalobce seznámit.
- 50 Dopisem kanceláře ze dne 30. března 2021 Tribunál vyzval advokáty žalobce, aby přijali závazek důvěrnosti před tím, než obdrží kopii důvěrného znění příloh zprávy úřadu OLAF. Dne 7. dubna 2021 zaslali advokáti žalobce Tribunálu podepsané závazky důvěrnosti.
- 51 Dopisem soudní kanceláře ze dne 7. dubna 2021 Tribunál vyzval advokáty žalobce, aby v důvěrném znění příloh zprávy úřadu OLAF identifikovali případné skutečnosti, jejichž podstata se nenachází v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, ke kterému měl žalobce přístup, a případně předložili doplňující připomínky, které mohly ovlivnit výsledek správního řízení, a které by žalobce mohl předložit ve fázi tohoto řízení, kdyby o těchto skutečnostech věděl. Advokáti žalobce této žádosti vyhověli ve stanovené lhůtě.
- 52 Účastníci řízení byli vyslechnuti na jednání, které se konalo dne 21. dubna 2021. Na jednání EHSV požádal, aby mohl písemně odpovědět na vyjádření předložená advokáty žalobce k důvěrnému znění příloh zprávy úřadu OLAF. Po obdržení písemných vyjádření EHSV dne 5. května 2021 Tribunál ukončil ústní část řízení.
- 53 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za přípustnou;
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil EHSV, aby mu zaplatil částku 200 000 eur jako náhradu utrpěné nemajetkové újmy a částku 50 000 eur jako náhradu utrpěné majetkové újmy;
 - uložil EHSV náhradu veškerých nákladů.
- 54 EHSV navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou;
 - podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření a s návrhem na zrychlené řízení.

Právní otázky

K přípustnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení

- 55 EHSV nicméně tvrdí, aniž formálně vznesl námitku nepřípustnosti samostatným podáním, že žaloba na neplatnost musí být odmítnuta jako nepřípustná.

- 56 EHSV zaprvé tvrdí, že výzvy zaslané žalobci, aby odstoupil z funkce předsedy skupiny I a stáhl svou kandidaturu na své předsednictví, nemají právně závazné účinky, jelikož rozhodnutí odstoupit nebo vzít zpět svou kandidaturu přísluší výlučně žalobci.
- 57 Zadruhé má EHSV za to, že rozhodnutí odvolat žalobce z jeho vedoucí funkce a personálního řízení zaměstnanců sekretariátu skupiny I je pouze opatřením vnitřní reorganizace EHSV, které přijala administrativa na základě své pravomoci organizovat svobodně své útvary. Z rozsudku ze dne 25. února 1988, Zelení v. Parlament (190/84, EU:C:1988:94), přitom vyplývá, že akty, které vyvolávají právní účinky pouze v interní sféře administrativy, nezakládají práva nebo povinnosti třetím osobám a nepředstavují napadnutelné akty podle článku 263 SFEU.
- 58 Zatřetí, pokud jde o ostatní skutečnosti napadeného rozhodnutí, které se týkají jednak postavení EHSV jako účastníka adhezního řízení uplatňujícího občanskoprávní nárok v rámci řízení před tribunal correctionnel de Bruxelles (trestní soud v Bruselu) a jednak oznámení napadeného rozhodnutí několika orgánům nebo institucím Evropské unie nebo členským státům, má EHSV za to, že se jedná o „čistě prováděcí akty k doporučením úřadu OLAF“, které rovněž nemohou být předmětem žaloby na neplatnost.
- 59 Žalobce tuto argumentaci zpochybňuje.
- 60 V projednávaném případě přijalo předsednictvo EHSV napadeným rozhodnutím tři opatření vůči žalobci, a je tedy třeba přezkoumat, zda tato opatření mohou být předmětem soudního přezkumu podle článku 263 SFEU.

K výzvam k odstoupení z funkce předsedy skupiny I a ke zpětvzetí jeho kandidatury na předsedu EHSV

- 61 V odstavci 3 jediného článku napadeného rozhodnutí předsednictvo EHSV vyzvalo žalobce, aby odstoupil z funkce předsedy skupiny I a vzal zpět svou kandidaturu na předsedu EHSV.
- 62 Podle judikatury mohou být předmětem žaloby na neplatnost všechny akty přijaté orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie bez ohledu na jejich povahu či formu, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 69 a citovaná judikatura).
- 63 V projednávaném případě, jak správně tvrdí EHSV, však nemají výzvy k odstoupení z funkce předsedy skupiny I a zpětvzetí jeho kandidatury na předsedu svou povahou žádný závazný právní účinek ve smyslu této judikatury.
- 64 Vzhledem k tomu, že předsednictvo EHSV nemá pravomoc požadovat odstoupení jednoho ze svých členů z funkce předsedy skupiny nebo zpětvzetí kandidatury ve volbě svého předsedy, žalobce se mohl svobodně rozhodnout, že uvedeným výzvam nevyhoví.
- 65 V projednávaném případě zůstal žalobce navzdory těmto výzvam ostatně předsedou skupiny I až do skončení jeho funkčního období dne 27. října 2020.
- 66 Je pravda, že když skupina I dne 8. září 2020 navrhla kandidaturu dalšího ze svých členů na předsedu EHSV a přibližně tři měsíce po přijetí napadeného rozhodnutí, žalobce souhlasil se zpětvzetím své kandidatury.

- 67 Projednávaná žaloba podaná dne 18. června 2020 však nesměruje proti rozhodnutí žalobce ze dne 8. září 2020 o zpětvzetí jeho kandidatury na předsedu EHSV, ale proti výzvě předsednictva k jejímu zpětvzetí, která nemá povahu aktu nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení (obdobně viz rozsudek ze dne 12. května 2015, Dalli v. Komise, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 155).
- 68 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí nemá v rozsahu, v němž vyzývá žalobce, aby odstoupil ze své funkce předsedy skupiny I a vzal zpět svou kandidaturu na předsedu EHSV, právně závazné účinky. Návrhová žádání směřující ke zrušení tedy musí být odmítnuta jako nepřipustná v rozsahu, v němž směřují proti takovým výzvám.

K rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení

- 69 V odstavci 4 jediného článku napadeného rozhodnutí předsednictvo EHSV odvolalo žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení zaměstnanců.
- 70 Podle čl. 80 odst. 1 jednacího řádu „[s]kupiny mají k dispozici sekretariáty, které jsou přímo podřízeny předsedům příslušných skupin“. Podle čl. 80 odst. 2 a 3 téhož řádu jsou pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování a orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „OOUPS“) ve vztahu k zaměstnancům sekretariátu skupiny vykonávány „na návrh předsedy příslušné skupiny“.
- 71 V projednávaném případě z dopisu ředitele ředitelství „Lidské zdroje a finance“ EHSV ze dne 1. září 2020, zmíněného v bodě 33 výše, vyplývá, že rozhodnutí odvolat žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení zaměstnanců mělo za následek, že se žalobce již nemohl zúčastnit přijímání, hodnocení, přeřazení, školení, služebních cest nebo dále řízení pracovní doby zaměstnanců sekretariátu skupiny I.
- 72 Tyto úkoly a pravomoci se tedy vztahují ke kompetencím spojeným s výkonem hierarchické pravomoci, kterou má žalobce jakožto předseda skupiny I, jak navíc vyplývá z doporučení poradního výboru, která jsou uvedena v bodě 23 výše.
- 73 V tomto ohledu EHSV na jednání mimo jiné potvrdil konečnou povahu takového opatření, když uvedl, že žalobce již nemůže vykonávat takové vedoucí funkce a funkce personálního řízení, i kdyby byl znovu zvolen po skončení svého funkčního období za předsedu skupiny I. Okolnost, které se EHSV rovněž dovolával na jednání a podle níž by tento orgán mohl v budoucnu napadené rozhodnutí změnit, pokud by se okolnosti odůvodňující jeho přijetí změnily, aby například zohlednil výsledek trestního řízení zahájeného proti žalobci, nemůže být zohledněna pro posouzení přípustnosti žaloby, jelikož toto posouzení musí být provedeno s ohledem na stav existující v okamžiku, kdy byla žaloba podána (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. října 2013, Deutsche Post v. Komise (C-77/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:695, bod 65 a citovaná judikatura).
- 74 S ohledem na povahu těchto úkolů a jejich rozsah je tudíž třeba mít za to, že rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení vyvolává právně závazné účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (obdobně viz rozsudek ze dne 22. října 2002, Pflugrad v. ECB, T-178/00 a T-341/00, EU:T:2002:253, bod 81).

- 75 Konečně argument EHSV, podle něhož čl. 263 první pododstavec SFEU omezuje pravomoc unijního soudu na akty, které mají vyvolávat právní účinky vůči třetím osobám, tento závěr nevyvrací.
- 76 Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že cílem tohoto ustanovení je vyloučit akty, které nezasahují nepříznivě do právního postavení, jelikož se týkají výlučně vnitřní organizace administrativy a vyvolávají účinky pouze v této vnitřní sféře, aniž zakládají jakákoliv práva nebo povinnosti třetím osobám (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 73 a citovaná judikatura).
- 77 Rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení se sice týká vnitřní organizace EHSV, to však nemění nic na tom, že toto rozhodnutí je aktem, jehož adresátem je žalobce ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU a který nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení, jelikož jej zbavuje hierarchické pravomoci, kterou podle článku 80 jednacího řádu EHSV vykonává vůči zaměstnancům sekretariátu skupiny I (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 74), na rozdíl od toho, co tvrdí EHSV.
- 78 Dále, vzhledem k tomu, že žalobce je přinejmenším v této souvislosti osobou právně odlišnou od EHSV, nelze se domnívat, že projednávaný spor neprobíhá mezi EHSV a třetí osobou ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 75 a stanovisko generálního advokáta Bobka ve věci SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, bod 111).
- 79 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že návrhová žádání směřující ke zrušení jsou přípustná v rozsahu, v němž směřují proti rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení.

K pokynům uděleným generálnímu tajemníkovi EHSV

- 80 V odstavcích 5 a 6 jediného článku napadeného rozhodnutí pověřilo předsednictvo EHSV generálního tajemníka EHSV, aby „učinil vše nezbytné“ k tomu, aby EHSV mohl v případě, že bude zahájeno soudní řízení proti žalobci, uplatnit občanskoprávní nárok v adhezním řízení, a dále aby byla kopie tohoto rozhodnutí zaslána zejména OLAF a Parlamentu.
- 81 V odpovědi na námitku nepřípustnosti EHSV však žalobce ve svých písemných podáních ani na jednání neuvedl žádný konkrétní argument, který by umožnil vysvětlit, v jakém rozsahu tato část napadeného rozhodnutí podstatným způsobem mění jeho právní postavení ve smyslu judikatury citované v bodě 62 výše.
- 82 Pokud jde přitom o úmysl EHSV uplatnit občanskoprávní nárok v adhezním řízení před vnitrostátním soudem, je třeba připomenout, že možnost uplatnit svá práva soudní cestou a z toho plynoucí soudní přezkum, jsou vyjádřením obecné právní zásady, která je základem ústavních tradic společných členským státům a která byla rovněž zakotvena v člancích 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (rozsudky ze dne 15. května 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, body 17 a 18 a ze dne 17. července 1998, ITT Promedia v. Komise, T-111/96, EU:T:1998:183, bod 60) a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

- 83 EHSV tím, že uplatní občanskoprávní nárok v adhezním řízení zahájeném proti žalobci před vnitrostátním soudem, nemá v úmyslu sám změnit právní postavení žalobce, neboť je pouze účastníkem řízení, jehož výsledkem může být změna tohoto právního postavení soudním rozhodnutím. Právní postavení žalobce by totiž případně změnilo rozhodnutí vnitrostátního soudu, kterému byla věc předložena. Úmysl EHSV uplatnit občanskoprávní nárok v adhezním řízení zahájeném proti žalobci tedy nelze považovat za napadnutelné rozhodnutí na základě článku 263 SFEU (obdobně viz rozsudek ze dne 15. ledna 2003, Philip Morris International v. Komise, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 a T-272/01, EU:T:2003:6, bod 79).
- 84 Ostatně je třeba konstatovat, že i za předpokladu, že by skutečnost, že unijní orgán podal návrh k vnitrostátnímu soudu, mohla být předmětem žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU, projednávaná žaloba nesměruje proti rozhodnutí plenárního shromáždění EHSV ze dne 28. července 2020 uplatnit občanskoprávní nárok v adhezním řízení zahájeném proti žalobci, nýbrž proti napadenému rozhodnutí, které by mohlo představovat nanejvýš přípravný akt pro rozhodnutí shromáždění.
- 85 Konečně, pokud jde o rozhodnutí pověřit generálního tajemníka EHSV, aby oznámil napadené rozhodnutí určitým orgánům nebo institucím členských států, stačí konstatovat, stejně jak učinil EHSV, že toto opatření nemá ve vztahu k žalobci právně závazné účinky. Adresáti tohoto sdělení totiž mohou v rámci svých příslušných pravomocí svobodně posoudit obsah a rozsah informací uvedených v tomto rozhodnutí, a tudíž opatření, která je třeba případně přijmout.
- 86 Návrhová žádání směřující ke zrušení musí být tudíž odmítnuta jako nepřijatelná v rozsahu, v němž směřují proti pokynům, které vydalo předsednictvo EHSV generálnímu tajemníkovi EHSV.
- 87 S ohledem na výše uvedené musí být žaloba na neplatnost prohlášena za přípustnou pouze v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho vedoucí funkce a funkce personálního řízení (dále jen „sporné opatření“) a ve zbývajících částech prohlášena za nepřijatelnou.

K věci samé

- 88 Na podporu své žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které vycházejí:
- zaprvé z porušení práva na obhajobu, práva na řádnou správu, práva být vyslechnut a zásady proporcionality;
 - zadruhé z porušení zásady presumpce neviny a zásady nestrannosti;
 - zatřetí z porušení zásad zákazu zpětné účinnosti, právní jistoty a legality trestů;
 - začtvrté z porušení zásady „důvěrnosti disciplinárních řízení a právních informací“, čl. 10 odst. 2 nařízení č. 883/2013, jakož i čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).
- 89 Vzhledem k tomu, že ze třetího žalobního důvodu vzneseného žalobcem zejména vyplývá, že Tribunál má přezkoumat otázku, zda sporné opatření vychází z právního základu oprávnujícího předsednictvo EHSV jej přijmout, a že se jedná o otázku veřejného pořádku (viz rozsudek ze dne

13. května 2014, McBride a další v. Komise, T-458/10 až T-467/10 a T-471/10, nezveřejněný, EU:T:2014:249, body 25 až 28 a citovaná judikatura), je třeba jej přezkoumat na prvním místě.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad zákazu zpětné účinnosti, právní jistoty a legality trestů

- 90 Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce v podstatě tvrdí, že sporné opatření nemá právní základ a že předsednictvo EHSV nemělo pravomoc uložit mu takovou sankci.
- 91 V tomto ohledu žalobce tvrdí, že sankce uvedené v článku 8 kodexu chování z roku 2019 nemohou být uloženy za účelem potrestání skutků, ke kterým došlo před vstupem uvedeného kodexu v platnost. Kodex chování členů EHSV ze dne 17. ledna 2013 (dále jen „kodex chování z roku 2013“) nestanoví možnost uložit jakoukoli sankci členovi EHSV, který porušil jeho ustanovení.
- 92 EHSV zpochybňuje tuto argumentaci.
- 93 Úvodem je třeba připomenout, že ačkoli zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání ukládají použití hmotněprávních pravidel platných v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, i kdyby tato pravidla již nebyla k datu přijetí aktu institucí Unie v platnosti, postup přijímání aktu unijního orgánu musí probíhat v souladu s pravidly platnými ke dni tohoto přijetí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. června 2016, Komise v. McBride a další, C-361/14 P, EU:C:2016:434, body 40).
- 94 Žalobce tudíž nemůže EHSV vytýkat, že porušil uvedené zásady tím, že přijal sporné opatření podle postupu zavedeného kodexem chování z roku 2019, *a fortiori* vzhledem k tomu, že z bodu 8 výše vyplývá, že sám žalobce požádal předsedu EHSV, aby zahájil toto řízení.
- 95 V tomto ohledu čl. 8 odst. 3 první pododstavec kodexu chování z roku 2019 stanoví, že předseda EHSV poté, co vyzval dotyčného člena, aby předložil písemné připomínky k doporučením poradního výboru, konzultuje rozšířené předsednictvo a následně požádá předsednictvo, aby přijalo rozhodnutí o opatřeních, která mohou být přijata v souladu se statutem členů a jednacím řádem EHSV.
- 96 V projednávaném případě na konci tohoto řízení předsednictvo EHSV nejprve v odstavci 2 jediného článku napadeného rozhodnutí dospělo k závěru, že žalobci nemůže být uložena žádná sankce, neboť jinak by došlo k porušení zásady legality trestů. Následně v odstavci 4 jediného článku napadeného rozhodnutí přijalo předsednictvo EHSV sporné opatření.
- 97 Vzhledem k tomu, že se účastníci řízení neshodují v otázce povahy sporného opatření a že přezkum třetího žalobního důvodu závisí na otázce, zda toto opatření představuje sankci či nikoli, je třeba provést kvalifikaci napadeného rozhodnutí, přičemž kvalifikace tohoto opatření dotčenými účastníky řízení nemůže být pro Tribunál závazná (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 19. října 2017, Bernaldo de Quirós v. Komise, T-649/16, nezveřejněný, EU:T:2017:736, bod 19).
- 98 Úvodem je třeba odmítnout názor EHSV, podle něhož sporné opatření nepředstavuje sankci z důvodu, že nezasahuje nepříznivě do právního postavení žalobce, a to z důvodů uvedených v bodech 69 až 79 výše.

- 99 Nicméně pouhá skutečnost, že sporné opatření nepříznivě zasahuje do právního postavení žalobce, což odůvodňuje přípustnost žaloby na neplatnost v tomto bodě, nemůže znamenat, že je třeba uvedené opatření kvalifikovat jako disciplinární sankci ve smyslu čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce kodexu chování z roku 2019 (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 19. října 2017, Bernaldo de Quirós v. Komise, T-649/16, nezveřejněný, EU:T:2017:736, bod 24 a citovaná judikatura).
- 100 V tomto ohledu předsednictvo EHSV v napadeném rozhodnutí odůvodnilo přijetí sporného opatření s ohledem na doporučení úřadu OLAF, který doporučil přijmout opatření nezbytná k zamezení jakémukoli novému obtěžování ze strany žalobce na pracovišti. EHSV kromě toho upřesnil, že cílem sporného opatření je umožnit tomuto orgánu, aby splnil své povinnosti chránit své zaměstnance před rizikem obtěžování.
- 101 Navíc z hlediska svých účinků je ještě třeba konstatovat, že sporné opatření není rovnocenné žádnému z sankcí stanovených v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci kodexu chování z roku 2019, kterými jsou písemné napomenutí, zanesení tohoto napomenutí do protokolu předsednictva a případně do zápisu z plenárního zasedání nebo dočasné pozastavení ve funkci zpravodaje, předsedy a člena studijní skupiny a dočasné pozastavení jakékoli účasti na služebních cestách a mimořádných schůzích.
- 102 S ohledem na svůj obsah a účinky tudíž nelze mít za to, že sporné opatření má sankční povahu a že představuje sankci. Jeho účelem totiž není sankcionovat, penalizovat nebo potrestat žalobce za případné porušení povinností vyplývajících z kodexu chování, ale má preventivní cíl, kterým je zajistit lepší ochranu úředníků a zaměstnanců EHSV v zájmu řádného fungování sekretariátu skupiny I.
- 103 V tomto ohledu je třeba ještě poznamenat, že žalobce nepředložil důkaz umožňující prokázat, že sporné opatření ve skutečnosti nesměruje k dosažení cíle sledovaného EHSV nebo že neodpovídá skutečné potřebě služby.
- 104 V kontextu vyznačujícím se napětím, které ohrožuje řádné fungování služby, se tedy předsednictvo EHSV mohlo za okolností projednávaného případu domnívat, že je v zájmu služby zbavit žalobce některých administrativních úkolů spadajících do výkonu hierarchické pravomoci (v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 7. března 1990, Hecq v. Komise, C-116/88 a C-149/88, EU:C:1990:98, bod 22; ze dne 28. října 2004, Meister v. OHIM, T-76/03, EU:T:2004:319, body 79 až 81 a ze dne 19. října 2017, Bernaldo de Quirós v. Komise, T-649/16, nezveřejněný, EU:T:2017:736, bod 40), aniž to zároveň s ohledem na obsah a účinky takového opatření představuje rozhodnutí disciplinární povahy.
- 105 V tomto ohledu podle čl. 9 odst. 8 jednacího řádu EHSV je předsednictvo odpovědné zejména za řádné využívání lidských a rozpočtových zdrojů při plnění úkolů, které mu ukládá Smlouva. Vzhledem k tomu, že se sporné opatření týká řádného využívání lidských zdrojů EHSV, v projednávaném případě lidských zdrojů sekretariátu skupiny I, bylo předsednictvo EHSV orgánem příslušným k přijetí takového opatření po ukončení řízení stanoveného v čl. 8 odst. 3 prvním pododstavci kodexu chování z roku 2019.
- 106 S ohledem na výše uvedené musí být argument žalobce, podle něhož mu předsednictvo EHSV uložilo sankci v rozporu se zásadami zákazu retroaktivity, právní jistoty a legality trestů, zamítnut a třetí žalobní důvod musí být proto zamítnut jako neopodstatněný.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu, práva na řádnou správu a práva být vyslechnut, jakož i zásady proporcionality

- 107 Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce v podstatě tvrdí, že EHSV porušil jeho právo na obhajobu.
- 108 V tomto ohledu žalobce nejprve tvrdí, že neměl přiměřenou lhůtu k tomu, aby se seznámil se zprávou úřadu OLAF a připravil svou obhajobu. Podle něj přitom nelze vyloučit, že by napadené rozhodnutí mělo jiný obsah, pokud by takovou lhůtu měl k dispozici.
- 109 Dále má žalobce za to, že jeho právo na obhajobu bylo porušeno, neboť nemohl účinně předložit své připomínky před přijetím napadeného rozhodnutí, jelikož mu nebyl poskytnut úplný přístup k jeho spisu, zejména k právnímu posouzení skutkového stavu uvedenému ve zprávě úřadu OLAF a přepisům výslechnů svědků a oznamovatelů přiložených k této zprávě. Ve svém vyjádření k důvěrnému znění příloh zprávy úřadu OLAF, které EHSV předložil v odpovědi na důkazní opatření, advokáti žalobce v podstatě tvrdili, že obsah některých svědeckých výpovědí, které shromáždil OLAF v průběhu vyšetřování, nebyl uveden v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, ke kterému měl žalobce přístup, takže bylo porušeno jeho právo být účinně vyslechnut.
- 110 EHSV konečně porušil zásadu proporcionality tím, že si nevybral nezbytné nástroje k přiměřenému zavedení své politiky „nulové tolerance“ týkající se zákazu a předcházení obtěžování na pracovišti, na kterou se odkazuje v napadeném rozhodnutí. EHSV se tak naopak snažil o to, aby zabránil jakémukoliv kontradiktornímu řízení před uložením předčasného ukončení funkcí žalobce.
- 111 EHSV s touto argumentací nesouhlasí.
- 112 Úvodem je třeba připomenout, že podle zásady dodržování práva na obhajobu musí být osobám, jimž jsou určena rozhodnutí významně ovlivňující jejich zájmy, umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko ke skutečnostem, na kterých správní orgán zamýšlí založit své rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 5. října 2016, ECDC v. CJ, T-395/15 P, nezveřejněný, EU:T:2016:598, bod 55 a citovaná judikatura).
- 113 V tomto ohledu zejména z judikatury vyplývá, že žalobce byl oprávněn, aby mohl užitečně předložit své připomínky předsednictvu EHSV před tím, než toto předsednictvo přijalo rozhodnutí, si vyžádat přinejmenším shrnutí prohlášení různých osob konzultovaných v průběhu vyšetřování, v rozsahu, v němž OLAF tato prohlášení použil ve své zprávě za účelem předložení doporučení předsedovi EHSV a předsednictvo na nich založilo sporné opatření, přičemž oznámení tohoto shrnutí mělo být provedeno případně v souladu se zásadou důvěrnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 57, ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 60 a ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 121).
- 114 Za účelem zajištění důvěrnosti svědeckých výpovědí a dosažení cílů, které tato důvěrnost zajišťuje, při současném zaručení, aby žalobce byl před přijetím rozhodnutí nepříznivě zasahujícím do jejího právního postavení účinně vyslechnut, Soudní dvůr rozhodl, že lze použít určité techniky, jako je anonymita, či dokonce zpřístupnění podstaty svědeckých výpovědí ve formě shrnutí nebo zakrytí některých částí obsahu těchto výpovědí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 59 a ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 66).

- 115 Konečně, aby žalobce užitečně vyjádřil své stanovisko ke skutečnostem, na kterých zamýšlelo předsednictvo EHSV založit své rozhodnutí, měl mít k dispozici dostatečnou lhůtu (viz rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, bod 37 a citovaná judikatura).
- 116 V projednávaném případě je nesporné, že žalobce měl přístup pouze k nedůvěrnému znění zprávy úřadu OLAF, která neměla přílohu, což EHSV odůvodnil nutností chránit totožnost oznamovatelů a důvěrnou povahou shromážděných svědeckých výpovědí.
- 117 Úvodem je třeba odmítnout argument EHSV, podle něhož musí být první žalobní důvod zamítnut z důvodu, že i předsednictvo EHSV mělo přístup pouze k tomuto nedůvěrnému znění zprávy úřadu OLAF, tedy aniž se před přijetím napadeného rozhodnutí mohlo seznámit zejména s přepisem výslechů svědků a oznamovatelů.
- 118 Tento argument není skutkově podložen. V souladu s čl. 4 odst. 1 druhým pododstavcem písm. a) jednacího řádu je totiž předseda EHSV členem předsednictva a toto předsednictvo sdělením ze dne 16. ledna 2020 skutečně obdrželo důvěrné znění zprávy úřadu OLAF, včetně příloh k této zprávě, což EHSV na jednání připustil.
- 119 Nicméně skutečnost, že člen předsednictva EHSV měl přístup k důvěrnému znění zprávy úřadu OLAF, nepředstavuje porušení práva žalobce na obhajobu. Dodržení této zásady, která zahrnuje právo být vyslechnut, totiž znamená, že při dodržení případných požadavků na důvěrnost má osoba obviněná z obtěžování před přijetím rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do jejího právního postavení možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, body 116 a 117).
- 120 EHSV v tomto ohledu tvrdí, že žalobce měl dostatečný přístup ke zprávě úřadu OLAF, neboť na rozdíl od skutečností, které vedly k vydání rozsudků ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB (C-558/17 P, EU:C:2019:289), ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490) a ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF obsahuje shrnutí, které zveřejňuje podstatu svědeckých výpovědí shromážděných tímto úřadem během vyšetřování, takže právo žalobce na obhajobu bylo přiměřeně chráněno.
- 121 S ohledem na tuto argumentaci je třeba přezkoumat, zda nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF obsahuje shrnutí svědeckých výpovědí shromážděných během vyšetřování, a poté případně určit, zda toto shrnutí odráží podstatu výpovědí, které shromáždil OLAF, a konečně přezkoumat, zda žalobce měl dostatečnou lhůtu pro přípravu své obhajoby a předložení svých připomínek.

– *K přítomnosti shrnutí poskytnutých výpovědí svědků a oznamovatelů v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF*

- 122 V tomto ohledu je třeba nejprve konstatovat, že nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF má 30 stran. V bodě 2.2 své zprávy nazvaném „Shromážděné důkazy“ OLAF uvedl, že „seskupil výpovědi svědků, které jsou podobné, přičemž se snažil co nejvíce zopakovat přesná slova použitá zaměstnanci sekretariátu“, aby chránil důvěrnost shromážděných výpovědí. Kromě toho, pokud jde o zaměstnance, kteří nevyjádřili přání, aby jejich totožnost byla utajena, nebo těch, u kterých měl OLAF za to, že nepodléhají přímo hierarchické pravomoci žalobce, je jejich totožnost uvedena ve zprávě a tato totožnost nebyla zakryta v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, která byla žalobci předána.

- 123 Nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF tak obsahuje podrobné shrnutí každého z jednání vytykánych žalobci, které je doloženo odkazy na konkrétní události, zejména s ohledem na A, B a C, které jsou jmenovitě citovány v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, jakož i zaměstnanců sekretariátu skupiny I. OLAF rovněž popsal účinky, které tato jednání měla podle vyslechnutých svědků na zdraví těchto osob.
- 124 Kromě toho u každého jednání vytykaného žalobci obsahuje zpráva jak přímé odkazy na prohlášení vyslechnutých osob ve formě citací v uvozovkách, tak i nepřímé důkazy, ve formě anonymizovaných přeformulování těchto prohlášení. OLAF rovněž uvedl, zda obvinění vznesená proti žalobci jsou potvrzena svědky, a případně upřesnil počet svědků a jejich postavení. Pokud tvrzení nebylo podloženo žádnou svědeckou výpovědí, OLAF to rovněž uvedl.
- 125 Z výše uvedeného vyplývá, že nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF obsahuje shrnutí výpovědí vyslechnutých svědků a oznamovatelů. Za těchto podmínek má existence takového shrnutí ve smyslu judikatury citované v bodě 114 výše za následek, že nelze automaticky dospět k závěru, že neposkytnutí příloh zprávy úřadu OLAF představuje vadu, která by nevyhnutelně ovlivnila legalitu sporného opatření. Je totiž třeba nejprve přezkoumat, zda toto shrnutí odráží podstatu svědeckých výpovědí, které OLAF shromáždil.
- *K otázce, zda toto shrnutí odráží podstatu výpovědí vyslechnutých svědků a oznamovatelů*
- 126 Ve svém vyjádření k důvěrnému znění příloh zprávy úřadu OLAF žalobce uvedl několik skutečností, které podle něj nejsou uvedeny v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, která mu byla poskytnuta, aby mohl před přijetím napadeného rozhodnutí uplatnit své právo na obhajobu. Žalobce dospívá k závěru, že EHSV porušil jeho právo na obhajobu tím, že mu před přijetím napadeného rozhodnutí poskytl pouze nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF, která neobsahuje přílohu.
- 127 Žalobce zaprvé tvrdí, že až poté, co se seznámil s obsahem shromážděných svědeckých výpovědí, mohl pochopit přesný rozsah některých otázek, které mu byly položeny při jeho výslechu ze strany OLAF. Kdyby se přitom žalobce mohl seznámit s těmito výpověďmi, které zmiňují někdy starší události, mohl lépe zajistit svou obhajobu. Žalobce například odkazuje na otázku, která se týká události, která se odehrála v jeho kanceláři za přítomnosti dvou svědků, na kterou nemohl odpovědět, neboť mu nebyla odhalena totožnost těchto svědků.
- 128 Je však třeba konstatovat, že tato argumentace se netýká otázky, zda EHSV porušil právo žalobce na obhajobu, a zejména zda shrnutí obsažené v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, kterou vypracoval EHSV ve spolupráci s OLAF, odráží podstatu svědeckých výpovědí shromážděných v průběhu vyšetřování.
- 129 V každém případě stačí připomenout, že v průběhu vyšetřování právní rámec použitelný na OLAF v zásadě vylučuje právo dotčené osoby na přístup ke spisu OLAF. Pouze v případě, že orgán, kterému je určena závěrečná zpráva, zamýšlí přijmout akt nepříznivě zasahující do právního postavení dotčené osoby, musí tento orgán v souladu s procesními pravidly, která se na něj vztahují, poskytnout přístup k závěrečné zprávě úřadu OLAF, aby tato osoba mohla uplatnit své právo na obhajobu (rozsudek ze dne 28. listopadu 2018, Le Pen v. Parlament, T-161/17, nezveřejněný, EU:T:2018:848, bod 67).
- 130 Když byl tedy žalobce vyslýchán OLAF, nemusel být informován o výpovědích svědků a oznamovatelů, aby odpověděl na otázky vyšetřovatelů.

- 131 Tribunál mimoto konstatuje, že otázky položené žalobci při jeho výslechu byly dostatečně přesné a žalobce byl schopen na ně bez obtíží odpovědět. Skutečnost, že žalobce v odpovědi na některé otázky uvedl, že si nepamatuje nebo na ně nemůže odpovědět, aniž by měl k dispozici více informací, tento závěr nevyvrací.
- 132 Pokud jde totiž o jednu z podotázek otázky č. 12, na kterou žalobce odpověděl, že není schopen identifikovat událost, o kterou se jednalo, aniž znal totožnost přítomných osob, je třeba poznamenat, že nicméně dodal, že podle něj k takové události nikdy nedošlo.
- 133 Za těchto podmínek musí být argumentace vycházející z údajné nepřesnosti otázek položených žalobci vyšetřovateli OLAF s ohledem na podrobný obsah shromážděných výpovědí zamítnuta.
- 134 Zadruhé žalobce poznamenává, že několik svědků zmínilo existenci zprávy vypracované ze strany E, člena skupiny I, týkající se obtíží a obav, se kterými se setkali zaměstnanci sekretariátu skupiny I ve vztahu k A, což nebylo uvedeno v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF. Tato zpráva přitom mohla poskytnout jiné vysvětlení ohledně verze skutkového stavu, kterou předložil A.
- 135 Ze spisu, zejména ze zápisu z výslechu žalobce, však vyplývá, že tuto zprávu žalobce znal, a že mu tedy nic nebránilo v tom, aby ji případně v průběhu vypracování napadeného rozhodnutí zmínil, aby uvedl do kontextu nebo upřesnil jednání, která mu byla vytýkána ve vztahu k A. Existence této zprávy byla ostatně výslovně zmíněna před poradním výborem, což vedlo k vyloučení člena skupiny I zasedajícího v uvedeném výboru, který vypracoval tuto zprávu.
- 136 Argumentace vycházející z neexistence odkazu na tuto zprávu v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF tedy nemůže prokázat porušení práva žalobce na obhajobu.
- 137 Zatřetí žalobce uvádí, že jeden ze svědků byl sankcionován za to, že proti němu v minulosti vznesl falešná obvinění, což připomenul jiný svědek. Tato skutečnost však není uvedena v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF.
- 138 Nicméně, jak EHSV správně uvádí, tato skutečnost je výslovně uvedena v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF v bodě 1.4 nazvaném „Podobnosti s věcí týkající se bývalého vedoucího sekretariátu“. Nic tedy žalobci nebránilo v tom, aby v tomto ohledu předložil své připomínky před přijetím napadeného rozhodnutí.
- 139 Začtvrté žalobce vysvětluje, že někteří svědci prohlásili, že měli problémy s A. Zejména několik svědků uvedlo konfliktní vztah s posledně uvedenou osobou, což ovlivnilo řádné fungování oddělení. Navíc dva svědci tvrdili, že chování A bylo vůči nim agresivní a jeden svědek dodal, že žalobce by neměl být považován za jediného odpovědného za celou tuto situaci. Podle žalobce přitom ani jména svědků ani žádný odkaz na jejich výpovědi nejsou uvedeny v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, ke které měl přístup, ačkoli tyto skutečnosti umožňují uvést do kontextu a upřesnit závěry OLAF.
- 140 Ze spisu nicméně vyplývá, že potíže některých zaměstnanců sekretariátu skupiny Is A byly nejen žalobci známy, ale kromě toho jsou výslovně uvedeny ve shrnutí uvedeném v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF.

- 141 Při výslechu vedeném ze strany OLAF a ve svých písemných připomínkách ke skutečnostem, které se ho týkají, totiž žalobce již tvrdil, že někteří zaměstnanci si stěžovali na A a že to podle něj ovlivnilo řádné fungování sekretariátu.
- 142 Kromě toho je v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF uvedeno zejména následující:
- „Během výslechů vedených OLAF vyjádřilo nejméně šest zaměstnanců sekretariátu své stanovisko, podle něhož A měla potíže s prokazováním svých schopností a kapacity požadovaných pro její pracovní místo. Nejméně tři zaměstnanci sekretariátu oznámili, že se kvůli nejasné situaci setkali s obtížemi při určení vhodné kontaktní osoby (vedoucí sekretariátu nebo zástupce vedoucího). Zaměstnanci rovněž uvedli, že se A vůči nim rovněž chovala agresivně. Jeden ze zaměstnanců prohlásil, že posledně uvedení očekávali spíše vedoucího oddělení, který by zvládl tlak vyvolaný [žalobcem] a který by je obhajoval. V tomto smyslu A zaměstnance zklamala.“
- 143 Je tedy třeba mít za to, že podstata shromážděných výpovědí se nachází v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF. Nelze tedy EHSV platně vytýkat, že v tomto bodě porušil právo žalobce na obhajobu.
- 144 Zapáté žalobce tvrdí, že z nedůvěrného znění zprávy úřadu OLAF vyplývá, že vyšetřování se týkalo i dalších dvou osob. Kdyby však o tom předsednictvo EHSV vědělo, mohlo posoudit jejich jednotlivé úlohy ve vytýkaných skutečnostech, zejména ve vztahu k B. Stejně tak by na ně žalobce mohl odkázat, aby uvedl do kontextu obvinění, která byla proti němu vznesena.
- 145 Z dopisu ze dne 3. června 2020, kterým bylo předsednictvo EHSV vyzváno, aby přijalo rozhodnutí o případu žalobce, však vyplývá, že předseda EHSV rovněž předal předsednictvu zprávu generálního ředitele OLAF ze dne 16. ledna 2020, ve které se nachází totožnost dvou dalších osob dotčených vyšetřováním OLAF.
- 146 Kromě toho je třeba konstatovat, že nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF opakovaně poukazuje na podstatu vyjádření několika svědků týkajících se úlohy, kterou měly další dvě osoby, kterých se vyšetřování OLAF týkalo. Žalobce tedy mohl v průběhu vypracování napadeného rozhodnutí předložit své případné připomínky k těmto skutečnostem.
- 147 Zašesté žalobce tvrdí, že svědkyně prohlásila, že nikdy nebyla svědkem nevhodného chování z jeho strany. Tato skutečnost však není uvedena v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF.
- 148 Je však nutno konstatovat, že svědectví dotčené svědkyně je více diferencované.
- 149 Na otázku, zda byla svědkem situací, v nichž se žalobce nevhodně choval vůči zaměstnancům sekretariátu skupiny I, nebo zda měl žalobce ve zvyku kritizovat zaměstnance, tato svědkyně odpověděla, že o tom nemá informace.
- 150 Tato svědkyně však rovněž prohlásila, že podle jejího názoru jedním z aspektů „osobnosti žalobce je, že je autoritářský a že má velké ego“ a že „příliš nepociťovala nepříjemnou povahu [žalobce], protože mezi [nimi] byl G“. Tato svědkyně rovněž dodala, že „slyšela o tom, že [žalobce] křičel na zaměstnance ve své kanceláři, ale [že] [ona sama] se s tím nikdy nesetkala“. Konečně, pokud jde o otázku, zda kvalifikuje chování žalobce vůči zaměstnancům jako obtěžování, tato svědkyně

prohlásila, že „nikdy takové jednání ze strany [žalobce] nezažila“, ale že si může „představit, že některé osoby mohly tento druh chování samy vyvolat“, a že „[vzhledem] k výbušné povaze [žalobce], to v něm [mohlo] ‚začít vřít‘ velmi snadno“.

- 151 Kromě toho tato svědkyně poukázala na situaci tří kolegů, kteří se ve svých vztazích s žalobcem setkali s obtížemi. Konečně tato svědkyně dospěla k závěru, že „[žalobce] je složitá osobnost“, že „možná se nechtěl chovat špatně, ale [že] jeho reakce [mohly] být snadno vnímány jako obtěžování“, že „[t]o závisí rovněž na citlivosti druhé osoby“, že „[v]šichni kolegové ze sekretariátu si na něho stěžovali“ a že „pokud by spolu nedrželi a nebyli solidární, mohli se zhroutit“.
- 152 Z toho vyplývá, že tvrzení, podle kterého tato svědkyně prohlásila, že nikdy nebyla svědkem nevhodného chování žalobce, je neúplné a neodráží podstatu této svědecké výpovědi.
- 153 Zasedmé žalobce tvrdí, že několik výpovědí potvrzuje, že generální tajemník EHSV nepřijal žádné opatření, aby včas napravil obtíže, se kterými se setkali někteří zaměstnanci sekretariátu skupiny I. Konkrétně žalobce odkazuje na rozhodnutí generálního tajemníka EHSV jmenovat A úředníkem po skončení zkušební doby i přes návrh žalobce takto neučinit, což přispělo ke zhoršení existujícího napětí v rámci sekretariátu skupiny I. Nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF ukazuje žalobce jako jediného odpovědného za tuto situaci, aniž by zohlednilo odpovědnost OOUPS.
- 154 Stejně jako EHSV Tribunál uvádí, že toto tvrzení je v rozporu s prohlášením žalobce učiněným při jeho výslechu provedeným OLAF, podle kterého „si nepřál propustit A“ a „ve spolupráci s H bylo rozhodnuto o vydání kladného stanoviska o zkušební době“.
- 155 V každém případě zejména z jeho vyjádření k poznámce ke skutkovému stavu ze dne 4. prosince 2019 vyplývá, že žalobce již tvrdil, že rozhodnutí generálního tajemníka EHSV jmenovat A podle něj přispělo ke zhoršení napětí v rámci oddělení. Navíc skutečnost, že generální tajemník EHSV vykonává funkce OOUPS pro zaměstnance sekretariátu skupiny I, není novou skutečností, s níž se žalobce mohl seznámit až na základě důvěrného znění příloh zprávy úřadu OLAF.
- 156 EHSV tudíž nelze vytýkat, že v tomto bodě porušil právo žalobce na obhajobu.
- 157 Zaosmé má žalobce za to, že skrytí údajů týkajících se právního rámce, jehož je zpráva úřadu OLAF součástí, mu zabránilo uplatnit své připomínky k právnímu základu použitému pro kvalifikaci jeho jednání jako psychického obtěžování. Tento argument je v souladu s argumentací rozvinutou v žalobě a replice týkající se skrytí právního posouzení skutkového stavu provedeného ze strany OLAF, které podle něj není odůvodněné a bránilo mu ve výkonu jeho práva na obhajobu.
- 158 Pokud jde o právní rámec, je třeba konstatovat, stejně jako EHSV, že je popsán zejména v poznámce ke skutkovému stavu, která byla žalobci sdělena dne 4. prosince 2019.
- 159 Pokud jde o skrytí právního posouzení skutkového stavu provedeného ze strany OLAF v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF, je třeba konstatovat, že nemá dopad na legitimitu napadeného rozhodnutí.

- 160 Je totiž třeba poznamenat, že cílem řízení vedeného EHSV proti žalobci bylo určit, zda činy a jednání vytýkané žalobci, jak je identifikoval OLAF na základě jeho vyšetřování, odůvodňovaly přijetí opatření na základě čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce kodexu chování z roku 2019. Podle čl. 11 odst. 4 nařízení č. 883/2013 takový přezkum spadá výlučně do pravomoci EHSV, a nezávisí tedy na právním posouzení skutkového stavu, které provedl OLAF. EHSV si tak musel vytvořit vlastní právní posouzení skutkového stavu zjištěného během vyšetřování, aby posoudil vhodnost přijetí opatření vůči žalobci.
- 161 Neoznámení právního posouzení skutkového stavu ze strany OLAF tudíž nemůže prokázat porušení práva žalobce na obhajobu.
- 162 Konečně zadeváté, aniž by vznesl námitku protiprávnosti podle článku 103 jednacího řádu, žalobce nicméně tvrdí, že jelikož mu důvěrné znění příloh zprávy úřadu OLAF nemohlo být oznámeno v souladu se závazky důvěrnosti přijatými jeho advokáty, jejich připomínky jsou minimální a v každém případě nemohou nahradit připomínky, které by mohl předložit, kdyby měl sám přístup k uvedeným přílohám.
- 163 V tomto ohledu je třeba uvést, že v zájmu zajištění dodržení zásady kontradiktornosti, čl. 103 odst. 3 jednacího řádu výslovně stanoví možnost, kterou Tribunál v projednávané věci využil, a to sdělit hlavnímu účastníku řízení určité informace nebo písemnosti, které jsou relevantní pro výsledek sporu a mají důvěrnou povahu tím, že jejich zpřístupnění podmiňuje přijetím zvláštních závazků. Kromě toho z bodu 191 prováděcích předpisů k jednacímu řádu vyplývá, že takový závazek může spočívat v tom, že se zástupci účastníka řízení zavážou, že nesdělí tyto informace nebo písemnosti svému zmocniteli nebo třetí osobě.
- 164 Organizačním procesním opatřením ze dne 7. dubna 2021 Tribunál nejprve vyzval advokáty žalobce, aby v důvěrném znění příloh zprávy úřadu OLAF přesně identifikovali případné skutečnosti, jejichž podstata se podle nich nenachází ve shrnutí zjištěných skutečností a shromážděných důkazů, které se nachází v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF.
- 165 Z výše uvedeného vyplývá, že advokáti žalobce neuvedli žádnou skutečnost v důvěrném znění příloh zprávy úřadu OLAF, jejíž podstata by se již nenacházela v nedůvěrném znění zprávy úřadu OLAF. Takový postup se mohl uskutečnit, aniž bylo žalobci poskytnuto důvěrné znění příloh zprávy úřadu OLAF. Vzhledem k tomu, že takové skutečnosti nebyly identifikovány, není tedy v žádném případě nutné přezkoumat doplňující připomínky, které mohly ovlivnit výsledek správního řízení, které by žalobce mohl předložit sám ve fázi tohoto řízení, pokud by o těchto dokumentech věděl.
- 166 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba dospět k závěru, že i když EHSV neposkytl přílohy zprávy úřadu OLAF, zpřístupnil žalobci podstatu shromážděných svědeckých výpovědí ve formě shrnutí ve smyslu bodu 66 rozsudku ze dne 25. června 2020, HF v. Parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490).

– K otázce, zda žalobci byla poskytnuta dostatečná lhůta k předložení jeho připomínek k nedůvěrnému znění zprávy úřadu OLAF

- 167 V tomto ohledu ačkoliv sice žalobce obdržel nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF teprve dne 4. března 2020 ve 12 hodin 40 hodin, tedy jen dva dny před jeho výslechem poradním výborem, který se konal dne 6. března 2020 v 15 hodin, je třeba zaprvé poznamenat, že k tomuto datu žalobce již znal poměrně přesně skutečnosti, které mu byly vytýkány.

- 168 Žalobce totiž poté, co odpověděl na otázky OLAF na výslechu, během kterého byla odhalena totožnost některých osob, které se považovaly za oběti jeho jednání, obdržel dne 4. prosince 2019 poznámku ke skutkovému stavu, která stručně popisovala jednání, které mu bylo vytýkáno v rámci konkrétních událostí vůči A, B a C a obecněji ve vztahu k zaměstnancům sekretariátu skupiny I. Žalobce rovněž mohl uplatnit své připomínky k této poznámce ve lhůtě deseti pracovních dnů.
- 169 Okolnost uváděná žalobcem na jednání, že tato poznámka neobsahovala žádné tvrzení týkající se jeho chování vůči D, bývalému členovi EHSV, je v projednávaném případě irrelevantní. Dopisem ze dne 18. října 2019 byl totiž žalobce informován o tom, že se vyšetřování zahájené proti němu týká tvrzení týkajících se jeho jednání zejména vůči členům EHSV, a na výslechu OLAF byl vyzván, aby se vyjádřil k tvrzením o jeho jednání vůči D. Kromě toho z výše uvedeného vyplývá, že cílem sporného opatření je ochrana zaměstnanců sekretariátu skupiny I a zajištění řádného fungování této služby. Z tohoto důvodu okolnost, i kdyby byla prokázána, že žalobce nemohl uplatnit své připomínky před přijetím zprávy úřadu OLAF k jednání, které mu bylo vytýkáno vůči bývalému členovi EHSV, který tedy není členem sekretariátu skupiny I, nemůže prokázat, že sporné opatření bylo přijato v rozporu s jeho právem na obhajobu. Konečně je každopádně třeba mít z důvodů uvedených níže za to, že žalobci byla před přijetím napadeného rozhodnutí poskytnuta dostatečná lhůta k tomu, aby mohl uplatnit své případné připomínky k veškerému jednání, které mu bylo vytýkáno ve zprávě úřadu OLAF.
- 170 Zadruhé je totiž třeba uvést, že poradní výbor předal svá doporučení předsedovi EHSV teprve 28. dubna 2020 a že napadené rozhodnutí bylo přijato až 9. června 2020, tedy více než tři měsíce po předání nedůvěrného znění zprávy úřadu OLAF žalobci.
- 171 V tomto ohledu, i když ze spisu nevyplývá, že poradní výbor výslovně vyzval žalobce, aby předložil písemné připomínky za účelem doplnění jeho prohlášení z prvního výslechu konaného dne 6. března 2020, v návaznosti na zrušení druhého výslechu stanoveného na den 17. března 2020, nic žalobci nebránilo, aby předložil uvedenému výboru písemně všechny skutečnosti, které považoval za relevantní pro potřeby své obhajoby.
- 172 Zatřetí dne 12. května 2020 vyzval předseda EHSV žalobce, aby případně předložil připomínky k doporučením poradního výboru. Dne 2. června 2020 žalobce předložil své písemné připomínky k těmto doporučením.
- 173 Žalobce ve svých písemných připomínkách ze dne 2. června 2020 k uvedeným doporučením, a i když od předání nedůvěrného znění zprávy úřadu OLAF ze dne 4. března 2020 uplynulo téměř tři měsíce, nepředložil žádný argument týkající se obsahu této zprávy, a zejména uváděných skutečností, které mu byly vytýkány.
- 174 Z toho vyplývá, že od 4. března 2020, tj. dne, kdy žalobce obdržel nedůvěrné znění zprávy úřadu OLAF, do 9. června 2020, tj. dne, kdy bylo napadené rozhodnutí přijato, byl žalobce dvakrát vyslechnut ohledně obsahu této zprávy a měl v tomto období k dispozici dostatečnou lhůtu k tomu, aby se s uvedenou zprávou mohl řádně seznámit, vyjádřit se k ní a připravit si svou obhajobu.
- 175 Konečně výtky vycházející z údajného porušení zásady proporcionality není podložena žádným argumentem, jelikož žalobce pouze obecně a abstraktně zpochybnil „vhodnost a nezbytnost obsahu napadeného rozhodnutí“, aniž uvedl argumenty umožňující Tribunálu posoudit opodstatněnost tohoto tvrzení. Tato výtky tedy musí být zamítnuta.

- 176 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že sporné opatření nebylo přijato v rozporu s právem žalobce na obhajobu.
- 177 První žalobní důvod musí být tedy zamítnut jako neopodstatněný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady presumpce nevinny a nestrannosti

- 178 Žalobce EHSV vytýká, že v napadeném rozhodnutí konstatoval, že porušil ustanovení Listiny, jednacích řádů EHSV a kodex chování z roku 2019.
- 179 Podle žalobce zásada presumpce nevinny, uvedená zejména v článku 48 Listiny, vyžaduje, aby členové představenstva EHSV předem nevycházeli z předpokladu, že se dopustil činů, které mu OLAF vytýká. EHSV však tím, že neprovedl vlastní vyšetřování po ukončení vyšetřování OLAF, nepřezkoumal okolnosti údajného protiprávního jednání ani nevyvodil své vlastní závěry ohledně jeho jednání.
- 180 Poradní výbor porušil rovněž tuto zásadu. Tento poradní orgán totiž překročil svou pravomoc poskytovat stanoviska, když ve svých doporučeních oznámil předsedovi EHSV, že se žalobce dopustil obtěžování, aniž jej vyslechl.
- 181 Kromě toho byla porušena zásada nestrannosti, jelikož se dva členové zastupující skupinu I v poradním výboru neúčastnili porad týkajících se žalobce. Vzhledem k tomu, že poradní výbor tyto členy nenahradil, nebyl nestranný, což ovlivnilo obsah vydaných doporučení, jakož i obsah napadeného rozhodnutí, jelikož představenstvo EHSV pouze schválilo tato doporučení.
- 182 Konečně, předseda EHSV objektivně nesplnil svou povinnost nestrannosti tím, že dal útvarům EHSV pokyn, aby neprováděly vyšetřování ohledně těchto skutků, což znamenalo potvrzení viny žalobce.
- 183 EHSV s touto argumentací nesouhlasí.

– K první výtku vycházející z porušení zásady presumpce nevinny

- 184 Úvodem je třeba připomenout, že zásada presumpce nevinny zakotvená v čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 a v čl. 48 odst. 1 Listiny představuje základní právo, které přiznává jednotlivcům práva, jejichž dodržování unijní soud zaručuje (rozsudek ze dne 4. října 2006, Tillack v. Komise, T-193/04, EU:T:2006:292, bod 121). Podle těchto ustanovení dodržování presumpce nevinny vyžaduje, aby každý, kdo je obviněn z protiprávního jednání, byl považován za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem [rozsudek ze dne 3. července 2019, PT v. EIB, T-573/16, EU:T:2019:481, bod 360 (nezveřejněný)].
- 185 Z výše uvedeného však vyplývá, že cílem sporného opatření není vytýkat žalobci porušení pravidel kodexu chování a že toto opatření nepředstavuje sankci. Přijetí tohoto opatření nemá vliv na případné zavinění žalobce s ohledem na ustanovení vnitrostátního práva. První výtku druhého důvodu žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta jako irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. dubna 2021, RQ v. Komise, T-29/17 RENV, nezveřejněný, EU:T:2021:188, bod 114 a citovaná judikatura).

- 186 V každém případě je třeba připomenout, že sporné opatření bylo přijato na základě dvou odlišných řízení, a to vyšetřování OLAF, jehož cílem bylo zjištění skutkového stavu, po němž EHSV posoudil případná opatření, která je třeba přijmout s ohledem na skutečnosti zjištěné v průběhu vyšetřování. V rámci tohoto interního postupu EHSV z výše uvedeného vyplývá, že se žalobce seznámil s výsledky vyšetřování před tím, než předsednictvo přijalo napadené rozhodnutí, a že jeho právo na obhajobu bylo dodrženo.
- 187 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, jeho právo na presumpci nevinu nijak neznamenalo, že EHSV byl po obdržení závěrečné zprávy povinen provést nové vyšetřování. Naopak, i když byl EHSV v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení č. 883/2013 povinen přijmout v návaznosti na závěrečnou zprávu opatření, která byla vzhledem k výsledkům této zprávy nezbytná, mohl nicméně určit obsah opatření, která měla být v reakci na doporučení OLAF přijata (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 25. října 2018, *UI v. Komise*, T-370/18, nezveřejněné, EU:T:2018:770, bod 13; v tomto smyslu viz rovněž obdobně rozsudek ze dne 6. dubna 2006, *Camós Grau v. Komise*, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 51).
- 188 Kromě toho žalobce nepředložil žádný důkaz, který by mohl prokázat, že se EHSV od začátku řízení rozhodl přijmout napadené rozhodnutí bez ohledu na vysvětlení, která poskytl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2002, *Zavvos v. Komise*, T-21/01, EU:T:2002:177, bod 341). Po vyslechnutí žalobce se ostatně předsednictvo EHSV odchýlilo od stanoviska poradního výboru, který doporučil přijmout přísnější sankce, než jsou sankce uvedené v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci kodexu chování z roku 2019, a neuložil mu žádnou sankci.
- 189 Výtka vycházející z porušení zásady presumpce nevinu tedy musí být v každém případě zamítnuta jako neopodstatněná.
- *K druhé výtce vycházející z porušení zásady nestrannosti*
- 190 Bez ohledu na nepoužitelnost zásady presumpce nevinu v projednávaném případě byl EHSV přesto povinen během správního řízení dodržovat základní práva Unie, mezi něž patří právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2013, *Ziegler v. Komise*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 154).
- 191 Podle čl. 41 odst. 1 Listiny má tedy každý právo zejména na to, aby jeho záležitosti byly orgány Unie řešeny nestranně. Tento požadavek nestrannosti zahrnuje na straně jedné subjektivní nestrannost v tom smyslu, že žádný člen dotyčného orgánu, který se věcí zabývá, nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, a na straně druhé objektivní nestrannost v tom smyslu, že orgán musí v tomto ohledu poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2013, *Ziegler v. Komise*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovaná judikatura).
- 192 V projednávaném případě, pokud jde o údajný nedostatek objektivní nestrannosti, žalobce pouze tvrdí, že předseda EHSV měl před potvrzením jeho viny požádat o zahájení nového vyšetřování.
- 193 Taková argumentace však musí být odmítnuta, jelikož EHSV neměl povinnost provést nové vyšetřování před přijetím napadeného rozhodnutí.

- 194 Právo na řádnou správu totiž neukládalo EHSV povinnost, aby provedl takové vyšetřování, které by mělo stejný předmět jako vyšetřování, které předtím vedl OLAF. EHSV měl pouze pečlivě přezkoumat výsledky vyšetřování tohoto úřadu, které byly uvedeny v jeho zprávě, a umožnit žalobci bránit se proti obsahu uvedené zprávy a případným důsledkům pro něj, k čemuž skutečně došlo.
- 195 Kromě toho z prohlášení předsedy EHSV, na která žalobce odkazuje, nevyplývá žádný nedostatek nestrannosti, subjektivní ani objektivní, jelikož žalobce pouze uvedl, že v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení č. 883/2013 byl EHSV povinen vyhovět doporučením OLAF a informovat tento úřad o opatřeních, která jsou s tím spojena.
- 196 Pokud jde o údajný nedostatek subjektivní nestrannosti, žalobce pouze tvrdí, že poradní výbor nebyl nestranný, když vydal doporučení v nepřítomnosti dvou členů skupiny I, a sice E a F. Žalobce nicméně nevysvětluje, v jakém rozsahu to odhaluje postoj nebo osobní zaujatost ve smyslu judikatury citované v bodě 191 výše.
- 197 V každém případě stačí konstatovat, že vyloučení E odpovídalo právě snaze vyhnout se porušení nestrannosti poradního výboru, jelikož o tomto vyloučení bylo rozhodnuto z důvodu existence střetu zájmů, pokud jde o něj. Kromě toho, pokud jde o F, její nepřítomnost není přičitatelná poradnímu výboru, jelikož se z vlastního podnětu rozhodla neúčastnit se poradního výboru týkajících se případu žalobce. V každém případě žalobce nevysvětluje, z jakého důvodu by nepřítomnost těchto dvou členů mohla vyvolat legitimní pochybnost o nestrannosti poradního výboru, a to tím spíše, že ustanovení kodexu chování z roku 2019 nestanoví, že by oprávnění poradního výboru vydávat doporučení byla podmíněna existencí jakékoli usnášedischopnosti.
- 198 Druhá výtku vznesená žalobcem, vycházející z porušení zásady nestrannosti, musí být tedy zamítnuta jako neopodstatněná, a druhý žalobní důvod musí být tedy zamítnut v plném rozsahu.
- Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 10 odst. 2 nařízení č. 883/2013, důvěrné povahy disciplinárních řízení a soudních informací, jakož i čl. 4 odst. 1 nařízení 2018/1725*
- 199 Žalobce tvrdí, že zaměstnanci OLAF porušili čl. 10 odst. 2 nařízení č. 883/2013, když před výborem pro rozpočtovou kontrolu Parlamentu prohlásili, že byl shledán vinným z obtěžování, což vedlo členy tohoto výboru k závěru, že jeho vina byla prokázána ještě před tím, než poradní výbor a předsednictvo EHSV zaujaly k této otázce stanovisko.
- 200 Parlament kromě toho rovněž porušil „zásadu důvěrnosti“ tím, že šířil informace naznačující vinu žalobce, pokud jde o uváděné skutečnosti. Z toho vyplývá porušení důvěrné povahy disciplinárního řízení a soudního vyšetřování, které je o to závažnější, že OLAF zároveň uznal, že jednání žalobce nemělo na rozpočet Unie žádný finanční dopad.
- 201 Konečně, předseda EHSV rovněž porušil „zásadu důvěrnosti“ tím, že zveřejnil obsah závěrečné zprávy na schůzi předsednictva EHSV dne 21. ledna 2020. Kromě toho měl EHSV podle žalobce vyzvat Parlament, aby vynechal jeho osobní údaje v jeho některých sděleních týkajících se rozpočtu EHSV nebo skutečností, které mu byly vytýkány.
- 202 EHSV s touto argumentací nesouhlasí.

- 203 Je třeba připomenout, že v rámci žaloby na neplatnost může unijní soud zamítnout důvod nebo výtku jako irelevantní, pokud zjistí, že nemohou vést k požadovanému zrušení, i kdyby byly opodstatněné (viz rozsudek ze dne 19. listopadu 2009, Michail v. Komise, T-50/08 P, EU:T:2009:457, bod 59 a citovaná judikatura).
- 204 V tomto ohledu stačí konstatovat, podobně jako EHSV, že argumenty týkající se jednání Parlamentu a prohlášení OLAF před výborem pro rozpočtovou kontrolu Parlamentu, které nejsou účastníky tohoto řízení, nemají vliv na legalitu napadeného rozhodnutí, jelikož nejsou přičitatelné EHSV, který je autorem napadeného rozhodnutí.
- 205 Argumenty týkající se skutečnosti, že OLAF a Parlament údajně porušily čl. 10 odst. 2 nařízení č. 883/2013 a čl. 4 odst. 1 nařízení 2018/1725 tedy musí být zamítnuty jako irelevantní.
- 206 Pokud jde o argument vycházející ze skutečnosti, že předseda EHSV na schůzi dne 21. ledna 2020 oznámil členům předsednictva obsah zprávy úřadu OLAF, který byl poprvé uplatněn v replice, je třeba jej zamítnout jako neopodstatněný bez ohledu na jeho přípustnost s ohledem na čl. 84 odst. 1 jednacího řádu.
- 207 Ačkoli byl žalobce na této schůzi přítomen, nepředložil žádnou skutečnost, která by umožnila vyvrátit vysvětlení EHSV, podle nichž předseda pouze informoval členy předsednictva o existenci zprávy úřadu OLAF a o doprovodných doporučeních tohoto úřadu, a to s jediným cílem připravit předložení věci poradnímu výboru.
- 208 Ze spisu kromě toho vyplývá, že ostatní členové předsednictva se nakonec seznámili s obsahem nedůvěrného znění zprávy úřadu OLAF teprve dne 3. června 2020, kdy poradní výbor předal svá doporučení předsedovi EHSV poté, co se žalobce mohl vyjádřit k obsahu této zprávy a k těmto doporučením.
- 209 S ohledem na výše uvedené musí být čtvrtý žalobní důvod zamítnut jako zčásti irelevantní a zčásti neopodstatněný.

K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě újmy

- 210 Žalobce se na základě čl. 340 druhého pododstavce SFEU domáhá, aby byla EHSV uložena povinnost zaplatit mu částku 250 000 eur jako náhrada majetkové a nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl.
- 211 Nemajetková újma žalobce představuje fenomén vyloučení žalobce z jeho profesního prostředí. V tomto ohledu vystoupení ředitele OLAF před výborem pro rozpočtovou kontrolu Parlamentu dne 3. února 2020 nenapravitelně poškodil jeho čest a dobrou pověst tím, že uvedený ředitel informoval členy tohoto výboru o obsahu závěrečné zprávy bez výslechu žalobce a aniž bylo prokázáno, že obvinění vznesená proti žalobci měla finanční dopad na Unii.
- 212 EHSV dále tím, že zahájil disciplinární řízení proti němu bez vymezeného právního rámce a odkázal v napadeném rozhodnutí na rozhodnutí Parlamentu ze dne 13. května 2020 o udělení absolutoria v souvislosti s plněním souhrnného rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2018 a na usnesení Parlamentu ze dne 14. května 2020, rovněž poškodil dobrou pověst a čest žalobce.

- 213 Skutečnost, že se nemohl vyjádřit ke skutečnostem, které se ho týkají, tak u žalobce vyvolala pocit frustrace, úzkosti a nespravedlnosti, který měl závažné dopady na jeho zdravotní stav a na jeho soukromý život a vyplývá přímo z jednání OLAF.
- 214 Z těchto důvodů se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy, kterou předběžně odhaduje *ex æquo et bono* na částku 200 000 eur, což je přiměřené pochybením, kterých se dopustil EHSV, Parlament a OLAF. V replice však žalobce uvedl, že ponechává na úvaze Tribunálu, pokud jde o vyčíslení částky, která má být zaplacena z titulu náhrady jeho nemajetkové újmy.
- 215 Majetková újma žalobce je tvořena výdaji, které vynaložil na potřeby své obhajoby od ledna 2020 a které vyčísluje na 50 000 eur. Kromě toho, pokud by žaloba musela být zamítnuta, bylo by nepřijatelné, aby žalobce musel nést náhradu odměn, které vynaložil EHSV za služby externího advokáta.
- 216 EHSV s touto argumentací nesouhlasí.
- 217 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie je vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznání práv jednotlivcům, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti ze strany původce jednání a škodou způsobenou poškozeným osobám (viz rozsudek ze dne 10. září 2019, HTTS v. Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 32 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Artegodan v. Komise, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 80).
- 218 Pokud tedy jedna z těchto podmínek není splněna, musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu, aniž by bylo nezbytné přezkoumat ostatní podmínky uvedené odpovědnosti (viz rozsudek ze dne 29. dubna 2020, Tilly-Sabco v. Rada a Komise, T-707/18, nezveřejněný, EU:T:2020:160, bod 114 a citovaná judikatura).
- 219 V projednávaném případě je třeba uvést, že podle žalobce údajná újma, kterou utrpěl, vyplývá zejména z protiprávního jednání OLAF před výborem pro rozpočtovou kontrolu Parlamentu.
- 220 V žalobě přitom žalobce označil EHSV za jediného žalovaného.
- 221 V rámci projednávané žaloby je tedy přípustné, aby žalobce požadoval, aby byla EHSV uložena náhrada údajně vzniklé újmy pouze z důvodu protiprávního jednání tohoto orgánu. Za účelem získání náhrady újmy způsobené jiným orgánem musí žalobce podat návrh na náhradu škody proti orgánu, kterému je vytýkána skutečnost vedoucí ke vzniku odpovědnosti (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 2. února 2015, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie, T-577/14, nezveřejněné, EU:T:2015:80, bod 23 a citovaná judikatura).
- 222 Pokud jde o jednání EHSV, je třeba připomenout judikaturu, podle které návrhová žádání směřující k náhradě majetkové nebo nemajetkové újmy musí být zamítnuta, pokud úzce souvisí s návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení, která byla sama odmítnuta jako nepřijatelná nebo zamítnuta jako neopodstatněná (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, ZQ v. Komise, T-647/18, nezveřejněný, EU:T:2019:884, bod 202 a citovaná judikatura).
- 223 Z výše uvedeného přitom vyplývá, že napadené rozhodnutí není protiprávní a že při jeho vypracování bylo dodrženo právo žalobce na obhajobu. Žalobce v každém případě nevysvětluje, z jakého důvodu samotná skutečnost, že EHSV v napadeném rozhodnutí odkázal na rozhodnutí

Parlamentu ze dne 13. května 2020 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2018 a na usnesení Parlamentu ze dne 14. května 2020, představuje dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům ze strany EHSV.

- 224 Vzhledem k tomu, že první z podmínek vzniku odpovědnosti Unie není v projednávaném případě splněna, musí být návrhová žádání směřující k náhradě újmy zamítnuta, aniž je nutné přezkoumávat ostatní podmínky vzniku uvedené odpovědnosti.
- 225 Žaloba musí být za těchto podmínek zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 226 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EHSV požadoval náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) KN ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení o předběžném opatření.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. září 2021.

Podpisy.